

РЕШЕНИЕ

№ 5069

гр. София, 18.07.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 27.06.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **1919** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 АПК.

Производството по делото е образувано по подадена от кмета на СО-район В. жалба срещу Заповед № 18-607/15.01.2019 г. на началника на СГКК-С., с която е одобрено изменение на КККР за територията на [населено място], засягащо имоти с идентификатори 68134.1933.2051, 68134.1933.1447, 68134.1933.1447.1, 68134.1933.1447.2 и 68134.1933.2114, изразяващо се в нанасяне на промяна в границите на съществуващи обекти, нанасяне на нови обекти и заличаване на съществуващи обекти.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на оспорената заповед. Посочва, че със заповедта се одобрява изменение на КККР, изразяващо се в нанасяне на източната граница на имот с проектен идентификатор 68134.1933.2363 по приложена скица, проект в съответствие с границите на УПИ XVI-1022з, кв. 45 по действащия регулационен план за м. М. ливади-запад. От заповедта обаче не става ясно промяна за коя източна граница е описана, тъй като са налице две такива промени, касаещи цялата източна граница. Счита, че действителното състояние на посочения имот, одобрено със Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, както и към настоящия момент, съгласно даденото определение на §1, т.16 от ДР на ЗКИР, не съответства на предложеното от заявителя, направено със скицата проект № 15-560436/08.08.2018 г. Имоти с идентификатори 68134.1933.2051 и 68134.1933.2114, при одобряване на КККР със Заповед № РД-09-50-66/10.02.1999 г., не са били с площ и форма, каквато се

иска от заявителя с посочената скица проект. При одобряване на КККР са били отредени за улица и са се ползвали по начин и трайно ползване като улица. С нанасянето на имот с проектен идентификатор 68134.1933.2401 се засягат ПИ с идентификатори 68134.1933.2051 и 68134.1933.2114 с начин на трайно ползване второстепенна улица – собственост на СО-район В.. Засягането се изразява в промяна на техните граници и площ, като се намалява площта и двата засегнати имоти. По този начин се засяга собствеността на СО-район В.. Съществуващата граница от към уличната регулация е съществуваща на място и определя обхвата на ул. Кедър и ул. С. Планина. С одобрената промяна ще се намали ширината на улиците. Поради това намира, че е налице спор за материално право. Моли за обявяване нищожността оспорената заповед, без да се излагат твърдения за нищожност. Алтернативно моли за отмяната ѝ като незаконосъобразна.

В съдебно заседание не се представлява.

Ответникът по жалбата началника на СГКК С.-град, е представил становище по жалбата, с което я счита за неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Моли за отхвърляне на жалбата.

В съдебно заседание не се представлява.

Конституираните заинтересовани страни Л. М., Б. М., В. М., С. Ц., Ч. Ц., А. Ц., чрез пълномощника си адв. В., вземат становище по жалбата, с което я оспорват като недопустима, поради просрочие и неоснователна. Считат заповедта за издадена от компетентен орган, при спазване на процесуалните и материоалноправните норми. Излагат твърдение, че е налице грешка в КККР и изменението е извършено съгласно чл. 54, ал. 4, във вр. чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР. Посочват, че имотът не е нанесен по действителните имотни граници. Действителни имотни граници са тези, одобрени със Заповед № РД-09-06/1993 г. от З. (отм.). Твърдят, че действителните граници са утвърдени със Заповед № РД-06-09 от 06.01.1993 г. на кметския наместник на ТОА „В.“, която не е взета предвид при съставяне на КККР. Излагат подробно становище, че с регулационния план, одобрен със Заповед № РД-50-519 от 23.06.1995 г. на гл. архитект на С., имотът е отреден за парцел XVI-1022з, като в графическата част на плана, имот № 1022з е коректно изчертан, включително е отбелязана съществуващата от изток ограда. Споменава се, че е вярно обстоятелството, че имотът е отреден за улица, съгласно действащ регулационен план, оспорват обаче регулацията, която не е приложена, тъй като не са налице хипотезите, изложени в § 22, ал.1 от ПР на ЗУТ, когато ПУП се счита за приложен. Оспорва се обстоятелството, че съществуваща на място ограда съвпада с уличната регулация и наличието на засегнато право на собственост на жалбоподателя, тъй като засегнатите улици по регулационен план остават непроменени. Счита се за неоснователно твърдението, че планът на уличната регулация е приложен с трайна настилка и положена техническа инфраструктура, поради липса на приложение на хипотезите от § 22, ал. 1 от ПР на ЗУТ, както и липсват одобрени строителни книжа съгласно изискванията на § 22, ал. 2. Оспорва се твърдението, че ширината на улиците ще бъде намалена, възпрепятствайки преминаването на моторни превозни средства, тъй като ширината на улиците се регламентира с регулационния план, а КК не променя тях, а имотите, попадащи в тяхното отреждане. Излага се твърдение, че липса спор за материално право, поради това, че няма конкуриращи се документи за собственост, тъй като СО, район „В.“ не е провела процедури по отчуждаване и не е заплатила полагащото се вследствие на това обезщетение на собственика на отчуждения имот затова липсва и АДС, който да

удостоверява право на собственост.

В съдебното заседание се представляват от адв. В., която оспорва жалбата и поддържа изложеното становище. Молят жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Съображенията си за неоснователност доразвиват в подробни писмени бележки.

СГП не взема становище и не се представлява.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление, вх. № 01-308232/04.10.2017 г. С. К. Ц. и В. Л. М. са поискали от СГКК-С. да бъдат нанесени промени в кадастралната карта и кадастралния регистър за поземлен имот с идентификатор 68134.1933.1447, находящ се в район „В.", Столична община, да се определи и запази идентификатор, да бъде издадена скица за имота или сградата, да се издаде удостоверение за приемане на проект за изменение на КККР.

Настъпилите промени се изразяват в отстраняване на грешка при отразяване в КККР и образуване на нови ПИ с идентификатори 68134.1933.2363, 68134.1933.2364, 68134.1933.2401, с което се засягат имоти с идентификатори 68134.1933.2051, 68134.1933.1477, 68134.1933.1447.1, 68134.1933.1447.2, 68134.1933.2114. Искането на заявителят е за отразяване на източната граница на имот с проектен идентификатор 68134.1933.2363 в съответствие с УПИ XVI-1022з, кв. 45 по регулационен план на м. „М. ливади-запад", съгласно документа му за собственост, и нанасяне на границите на имот, с проектен идентификатор 68134.1933.2401, съответстващи на частта от имот № 1022-з, кв. 14, от архивен кадастрален план, съгласно документ за собственост.

За удостоверяване правото на собственост върху имот с идентификатор 68134.1933.1447, заявителите са представили НА за продажба на недвижим имот № 53, дело № 13852/1994 г. и НА за дарение № 106, дело 76085/1997 г.

Към заявлението са приложени необходимите документи и материали, съгласно изискванията на ЗКИР и действаща към датата на започване на административното производство подзаконова нормативна уредба. Към заявлението е представена и скица-проект № 15-560436-08.08.2018 г., в която е отразено исканото изменение, както и проект за изменение на КККР.

Към проекта за изменение на КК е приложена обяснителна записка от септември 2017 г., в която е отразено, че е извършено геодезическо заснемане на имот с идентификатор 68134.1933.1447, от което е установена непълнота в КК, съгласно чл.51, ал.1, т. 2 от ЗКИР.

Допълнително, след дадени указания, от заявителя са представени обяснителна записка от юли 2018 г., Скица - проект за изменение на ПИ с идентификатор 68134.1933.1447 по чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, изработена на 09.07.2018 г. от [фирма], както и Комбинирана скица за пълна или частична идентичност на поземлен имот с пл. № 1447 от 09.07.2018 г., с данни за кадастрална карта, одобрена със Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, Протокол за трасиране, означаване и координиране на ПИ 68134.1933.2363 и ПИ 68134.1933.2401, геодезическа снимка.

В обяснителната записка е отразено, че целта на проекта е изменение на границите на

ПИ с идентификатор 68134.1933.1447 при установяване на непълнота в КК, съгласно чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР. В следствие на изменението се образуват нови ПИ с идентификатори 68134.1933.2363, 68134.1933.2364, 68134.1933.2401.

Със Заповед № РД-50-519/23.06.1995 г. на главния архитект на С., е одобрено решение на СТСУСА при СГО по протокол от 04.04.1995, статия 7 и проект на ЧЗРП за кв. 45, м. М. ливади – индивидуално жилищно строителство, който обхваща и парцел XVI-1022з и се създават улици.

След подаване на заявлението, ответният орган е уведомил заинтересованите лица по смисъла на § 1, т. 13 от ДР на ЗКИР, на основание чл. 26, във вр. с чл. 34, ал. 3 от АПК за образуването административно производство, като им е указал за възможността да вземат становище и представят доказателства.

Възражения в този срок не са постъпили.

Със Заповед № 18-607/15.01.2019 г. на Началника на СГКК-гр. С. е одобрено изменение в КККР на [населено място], като е нанесена източната граница на имот с проектен идентификатор 68134.1933.2363 в съответствие с границите на УПИ XVI-1022з, кв. 45, по действащия регулационен план на м. „М. ливади – запад“, описан в нотариален акт № 106/1997 г.; нанесени са границите на имот с проектен идентификатор 68134.1933.2401, съответстващи на частта от имот с пл. № 1022-з, кв. 14 от архивен КП, собственост на Л. М., с нотариален акт № 53/16.06.1994 г., попадаща в уличната регулация и извън границите на УПИ XVI-1022з, кв. 45. С цитираната заповед са нанесени нови обекти

ПИ с идентификатори 68134.1933.2363, с площ 860 кв.м.,

ПИ с идентификатор 68134.1933.2364, с площ от 331 кв.м., с начин за трайно ползване: за второстепенна улица,

ПИ с идентификатор 68134.1933.2401, с площ от 303 кв.м.

Променени са границите на ПИ с идентификатор 68134.1933.2051, като площта преди промяната е била 1309 кв.м., с начин на трайно предназначение: за второстепенна улица, и с площ след промяната 1 112 кв.м.

и са заличени ПИ с идентификатор 68134.1933.1447 и ПИ 68134.1933.2114.

Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 23.01.2019 г. на електронна поща.

Жалбата е подадена по пощата с дата на доставяне 07.02.2019 г. и дата на пощенското клеймо от 04.02.2019 г. Пощенският плик, с който е изпратена жалбата е предоставен от ответника по делото, за което е бил задължен от съда. Кодът, поставен на пощенския плик е R PS 1618 00JTXA G и съвпада с кода, поставен на известието за доставяне на пратката, върху която е отразено, че подател е СО-район В. и пратката съдържа документ с № РВТ18-ТД26-214/1/04.02.2019 г. Номерът на жалба, даден при изпращането ѝ от жалбоподателя е № РВТ18-ТД26-214/1/04.02.2019 г.

Пред настоящата съдебна инстанция е прието заключение по допуснатата СТЕ, която не е оспорена от страните по делото. В заключението си, вещото лице е посочило, че действащия регулационен план за кв. 45 е одобрен със Заповед № РД-50-519/23.06.1995 г. С този план са одобрени уличната и дворищната регулация на квартала. По одобрената КК, начинът на трайно ползване на ПИ с идентификатори 68134.1933.2051 и 68134.1933.2114 е „за второстепенна улица“, който НТП отговаря на действащия ПУП. Поземлен имот 68134.1933.1477 е ограден с масивна ограда от три страни, като тази от югоизток – [улица]не съвпада с регулационната линия. От североизток – [улица]– ПИ 68134.1933.1447 няма материализирана ограда. На приложените снимки се виждат оградите на ПИ 68134.1933.1447 откъм ул. „Кедър и

[улица].

Площта на засегнатите имоти се изменя, както следва: ПИ 68134.1933.2051 намалява със 187 кв.м. – от 1309 кв.м. на 1122 кв.м.; ПИ 68134.1933.2114 е заличен и е създаден нов ПИ с проектен идентификатор 68134.1933.2364 с площ 331 кв.м.; ПИ 68134.1933.1447 е заличен и е създаден нов ПИ с проектен идентификатор 68134.1933.2363 с площ от 860 кв.м. Заповедта, с която се одобряват предложените с проекта изменения, и графическа част към нея, съответстват на кадастралния план, действал до влизане в сила на КК, т.е. ПИ 68134.1933.2363 и ПИ 68134.1933.2401 заедно съставляват имот с пл. № 1022з по КП. Вещото лице е посочило, че изменението на югоизточната граница на ПИ с идентификатор 68134.1933.1447 е направено така, че да съвпадне с регулационната граница на УПИ XVI-1022з и за създаване на нов ПИ с проектен идентификатор 68134.1933.2363

При направените справки в район „В.“ не са открити документи за проведени отчуждителни процедури за частите от имот, попадащи в тези улици. При посещение в община „В.“ не е установено наличие на строителни книжа за изградените настилки и инфраструктура по [улица]и [улица].

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № 18-607-15.01.2019 на Началника на СГКК-гр. С., с която е одобрено изменение в КККР на [населено място] по заявление с вх. № 01-308232/04.10.2017 г. от С. К. Ц. и В. Л. М., като е нанесена източната граница на имот с проектен идентификатор 68134.1933.2363 в съответствие с границите на УПИ XVI-1022з, кв. 45, по действащия регулационен план на м. „М. ливади – запад“. С цитираната заповед са нанесени границите на имот с проектен идентификатор 68134.1933.2401, съответстващи на частта от имот с пл. № 1022-з, кв. 14 от архивен КП, собственост на Л. М., попадаща в уличната регулация и извън границите на УПИ XVI-1022з, кв. 45. Нанесени са нови обекти с идентификатори 68134.1933.2363, 68134.1933.2364, 68134.1933.2401. Променени са границите на ПИ с идентификатор 68134.1933.2051 и са заличени ПИ с идентификатор 68134.1933.1447 и ПИ 68134.1933.2114.

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, видно от приложените по делото доказателства, подадена е от страна в административното производство и заинтересовано лице по смисъла на чл. 54, ал. 1 ЗКИР вр. с § 1, т. 13 от ДР на закона, доколкото оспорения административен акт засяга непосредствено негови права и законни интереси, тъй като е като носител на вещно право върху недвижим имот, вписан в кадастралния регистър, което право е засегнато от одобреното изменение. Предвид на това, жалбата, като подадена от легитимирано лице поради което е процесуално допустима.

Оспорването на заинтересованите страни по отношение на срочността на жалбата е неоснователно. Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 23.01.2019 г. на електронна поща. Жалбата е подадена по пощата с дата на доставяне 07.02.2019 г. и дата на пощенското клеймо от 04.02.2019 г. Пощенският плик, с който е изпратена жалбата е предоставен от ответника по делото, за което е бил задължен от съда. Кодът, поставен на пощенския плик е R PS 1618 00JTXA G и съвпада с кода, поставен

на известието за доставяне на пратката, върху която е отразено, че подател е СО-район В. и пратката съдържа документ с № РВТ18-ТД26-214/1/04.02.2019 г. Номерът на жалба, даден при изпращането ѝ от жалбоподателя е № РВТ18-ТД26-214/1/04.02.2019 г. Поради това съдът приема, че жалбата е подадена в 14-дневния срок за оспорване на акта.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствието на заповедта с процесуалните разпоредби.

Оспорената заповед е издадена от началника на СГКК-С. град, на основание чл. 54, ал.4, вр. чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКИР, който е одобрил изменението в КК за имот с проектен идентификатор 68134.1933.2363. Съгласно цитираната разпоредба, началника на СГКК-С. е материално компетентния орган да одобри или съответно откаже да одобри изменение в КК. Тъй като имотите, засегнати от исканото изменение са на територията на район „В.“, Столична община, то началника на СГКК С.-град е териториално компетентния орган за издаване на заповед за изменение на КК или съответно отказ от изменение. Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗКИР няма други специални изисквания. Посочен е издателят на заповедта, адресатът, в какво се изразява исканото изменение, кои са засегнатите от исканото изменение имоти, заличените обекти и нанасянето на нови имоти. Мотивирана е причината, поради която се одобрява това изменение. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат както в самата заповед, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, като е спазена специалната процедура по извършване на проучването относно исканото изменение. След получаване на заявлението от двамата заявители, собственици на имота, за който се иска изменението, са събраните относимите доказателства, след което ответникът е уведомил собствениците на засегнатите с исканото изменение имоти, като им е дал възможност да вземат становище и представят доказателства. От тази възможност не са се възползвали заинтересованите лица, включително жалбоподателят, като не са взели становище по въпроса и не са представили доказателства. По този начин ответният орган е изяснил в пълнота фактите, относими към искането, след което е постановил мотивирана заповед.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че при постановяване на процесната заповед, ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната ѝ, на процесуално основание. Освен това, настоящия съдебен състав поддържа разбирането, че за да бъде налице основание за отмяна на административен акт на процесуално основание, то допуснатото процесуално нарушение следва да е съществено, т.е., или да води до нарушаване правото на участие и защита на някоя от засегнатите страни или пък ако не беше допуснато, органът би могъл да достигне до други правни изводи. В настоящия случай, такива нарушения не се констатираха.

Предвид съответствието на заповедта с процесуалните правила, законосъобразността на оспорената заповед ще следва да се преценява на основание съответствие с материалния закон.

По съответствието на заповедта с материалните разпоредби.

С оспорената заповед е одобрено изменение в КК, с което се засягат ПИ с идентификатори 68134.1933.2114 и 68134.1933.2051 /собственост на жалбоподателя - кмета на СО, район „В.“/. С изменението се заличават ПИ 68134.1933.2114 и ПИ 68134.1933.1447 и се променят границите на ПИ 68134.1933.2051, като площта му се намалява от 1309 кв.м. на 1122 кв.м., както и се нанасят границите на имот с проектен идентификатор 68134.1933.2401, съответстващи на частта на имот с пл. № 1022-з, кв.14 от архивен кадастрален план, попадаща в уличната регулация и извън границите на УПИ XVI-1022-з, кв. 45. Заявителите сочат, че по този начин имотната граница на имот с проектен идентификатор 68134.1933.2363 по приложената скица-проект ще се приведе в съответствие с регулационния план за м. „М. ливади-запад“, описан в НА № 106 от 1997 г.

Съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗКИР, кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Република България набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред. В чл. 51, ал. 1 от ЗКИР е предвидено, че КККР се поддържат в актуално състояние, като е допустимо да се изменят при установяване на: 1. изменения в данните за обектите на кадастър, настъпили след влизането в сила на КККР и 2. непълноти и грешки. Т.е. предмет на проверката в съдебното производство по оспорване на заповедта за изменение на ККР се преценява въз основа на писмените доказателства, приложени към проекта за изменението, дали е налице обективно несъответствие между отразеното в КК и действителното положение към момента на одобряването на КК. Съгласно §1, т.16 ЗКИР "Непълнота и грешка" по смисъла на закона е "несъответствие в данните за недвижимите имоти в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние към момента на одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри". Когато бъде установено несъответствие, то следва да бъде отстранено съобразно представените писмени доказателства и проект в цифров вид във формата по чл. 12, т. 5 и в графичен вид, в който новообразуваните имоти са индивидуализирани с граници и идентификатор, изработен от правоспособно лице по кадастър /чл.51, ал.5 ЗКИР/. Основанията за изменение на одобрените кадастрални карти и кадастрални регистри са посочени в чл. 53, ал. 1, т. 1 – 3 ЗКИР. Непълнотите или грешките на основните данни в КККР се допълват или поправят по молба на заинтересованото лице. Когато непълнотите или грешките са свързани със спор за материално право, те се отстраняват след решаването му по съдебен ред. Условията, при които е допустимо отстраняване на непълноти и грешки в кадастралната карта и кадастралните регистри са императивно установени в чл. 54, ал. 1 – ал. 6 от ЗКИР. Съгласно чл. 54, ал. 1 ЗКИР непълнотата или грешката се допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър, въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на КККР, изготвен от правоспособно лице по кадастър /чл. 51, ал. 6 ЗКИР/. Това изисква от заинтересованото лице да представи в СГКК изготвен по негово възлагане проект за изменение на КК, в който се указва местоположението на границата, която е отразена погрешно или границите на имота, който не е отразен в КК и данните от предходен план или карта, в които границата /границите/ са отразени съобразно правото на собственост, доказателства за прилагане на дворищна регулация, съдебни решения, с които се възстановява правото на собственост по реда на реституционните закони,

отчуждителни актове, нотариални актове и др. Целта на предвидената в ЗКИР процедура е да установи реално съществуващите граници на имота и обстоятелството, че по отношение на тях е налице съгласие на всички засегнати лица. След измененията в ЗКИР в ДВ, бр. 49/13.06.2014 г., за административния орган е отпаднало задължението да съставя констативен акт за установяване на непълноти или грешки в кадастралната карта, но е длъжен да се увери, че по отношение границите на имотите е налице съгласие на всички засегнати лица, като не се игнорира „спора за собственост“ като основание за постановяване на отказ от началника на СГКК, съгласно приложимата норма на чл.54, ал.2 ЗКИР, която единствено въвежда ново задължение за административния орган за изготвяне на комбинирана скица, която да отразява „застъпването“ на претендираното право на собственост и това по действащата КК (в този смисъл Решение №10658/14.10.2015г. по адм. дело №4880/2015г. на ВАС, състав на Второ отделение).

В конкретния случай е направено искане за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, изработване на проект за промяна на КККР и издаване на скица чрез нанасяне на промени в КК за обекти с идентификатори 68134.1933.2363, 68134.1933.2401. От представената скица-проект е видно, че с предвиденото изменение на КК се засягат границите на имоти 68134.1933.2114, 68134.1933.2051, които не са собственост на заявителя. По тази причина, собственикът на тези имоти е уведомен за исканото изменение. Собственикът на имот с идентификатор 68134.1933.2114, 68134.1933.2051 е оспорил изменението, но реално не е противопоставил на исканото изменение собственически права. В представеното становище пред съда се сочи, че с изменението се нарушава правото му на собственост. Действително посочените имоти представляват улици, което води на извода, че същите са публична общинска собственост съгласно ЗОС. Въпреки това обаче следва да се преценява как са изградени тези улици и дали същите не са попадали в имоти на други лица и ако са попадали, дали са проведени отчуждителни процедури. Жалбоподателят сочи, че собствеността върху двата засегнати имота е видна от представената скица-проект № 15-560436/08.08.2018 г., като с нанасянето на ПИ с проектен идентификатор 68134.1932.2401 се засягат ПИ с идентификатори 68134.1933.2051 и 68134.1933.2114, с начин на трайно ползване „за второстепенна улица“ – собственост на СО-район „В.“, т.е. засяга се правото на собственост на СО, район „В.“. От представените доказателства обаче твърдяното обстоятелство не се установява. В практиката на съда неотклонно се приема, че за да бъде налице спор за право на собственост, трябва обективно да има пресичане на границите на съществуващи имоти, при наличието на конкуриращи се документи за собственост, това е основание да се приеме наличие на спор за собственост. Документът за собственост удостоверява наличието на право на собственост на носителя. Такъв документ е АПОС или договор за прехвърляне на собственост, който кметът на район „В.“ не е представил, за да може съдът да установи, че към момента на изменението на КК, той е притежавал право на собственост върху засегнатите поземлени имоти. Оспорващата страна следва да докаже, че е участвала в процедура по отчуждение на посочените имоти и че такава е била завършена. Към този момент не се установи да е била провеждана подобна процедура. Представените от жалбоподателя доказателства не установяват правото на собственост върху двата имота за жалбоподателя. Още повече, че жалбоподателят сам посочва, че представените „планове и карти по чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗКИР – в случая ЗРКП от 1999г., доказват единствено границите, предмет

на кадастъра“. Отчуждителна процедура не е била провеждана, като това твърдение се установи и в приложената по делото СТЕ, неоспорена от страните (т. 2. 2 от СТЕ). От извадката от КР на недвижимите имоти, която отразява данните за собствениците и други вещни права, е записано, че СО, район „В.“, няма документ за собственост. От изложеното, съдът намира, че реално не е налице спор за материално право на собственост към момента на исканото изменение, а исканото изменение не нарушава правото на собственост на заинтересованата страна.

С оглед преценка на действията на административния орган по изменението на КК по съответствие с приложението на материалния закон по смисъла на чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, предмет на проверка в съдебното производство по оспорване на заповедта за изменение на КККР е обстоятелството дали е налице обективно несъответствие между отразеното в КК и действителното положение към момента на одобряването на КК. Несъответствието трябва да е породено от непълноти или грешки съгласно вече цитираната разпоредба, като § 1, т. 16 на ДР на ЗКИР определя, че непълнотите и грешките са „несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние“. В настоящия случай жалбоподателят обосновава своето твърдение от приложените по делото доказателства, че не е налице несъответствие, тъй като със Заповед № РД-50-519/23.06.1995 г. на Главния архитект на С. и Заповед № РД-09-50-66/10.02.1999 г. на Главния архитект, потвърдена с решение № 85, по протокол № 56 от 06.08.2003 г. на СО, имот с идентификатор 68134.1933.2051 и имот с идентификатор 68134.1933.2114 не са били с площ и форма каквато се иска от заявителя със скицата проект при одобряване на КККР. Видно обаче от Заповед № РД-09-06/06.01.93 г. на кметския наместник на ТОА, е одобрен проект за попълване кадастралната основа за имот с планоснимачен № 1022 по линиите АБ, ВГ, ГД, ГЕ, ЕЖ, ЗИ и ЛК, като се създават нови имоти с пл. № № 1022-е и 1022-ж, 1022-з-1022и- и 1022-к, кв. 14 по плана на[жк]. От графическа част към заповедта се опровергава твърдението на жалбоподателя, че към момента на одобряване на КККР посочените имоти са били с форма и площ, различни от тези, посочени със скицата проект и по-късно утвърдени изменения с процесната заповед. Тези изводи се подкрепят изцяло от заключението на вещното лице, което съдът приема за компетентно, обективно, достоверно и отговарящо напълно на всички зададени въпроси, поради което го кредитира изцяло. В заключението на вещното лице е посочено, че със Заповедта, с която се одобряват предложените с проекта изменения, и графическа част към нея, съответстват на кадастралния план, действал до влизане в сила на КК, т.е. ПИ 68134.1933.2363 и ПИ 68134.1933.2401, заедно съставляват имот с пл. № 1022-з по КП, който е имот е собственост на заявителите и останалите заинтересовани страни.

Също така, жалбоподателят сочи, че със Заповед № РД-50-519/23.06.1995 г. на Главния архитект на С. е одобрена дворишната регулация за кв. 45, м. „М. ливади – запад“. Със Заповед № РД-09-50-66/10.02.1999 г. на Главния архитект, потвърдена с решение № 85, по протокол № 56 от 06.08.2003 г. на СОС, е одобрен плана за улична регулация за [улица] до осова точка 124 – [улица], и [улица] – [улица]. Видно от приложената скица № 171/28.06.1994г., издадена от ТОА „В.“, отдел ТСУ (вж. л. 91), улицата минава през имот с пл. № 1022з, който, видно от приложения НА за продажба на недвижим имот № 53/16.06.1994г., том LXX, дело № 13852/94 г. и НА за дарение на недвижим имот № 106, том LLLXXXIV, дело № 76085/18.02.1997 г., не е собственост на жалбоподателя. Легитимни собственици на посочения недвижим имот

са В. М., С. Ц., Ч. Ц. и А. Ц. в режим на съсобственост. Макар и с действащия регулационен план за кв. 45 да са одобрени уличната и дворищната регулация на квартала, това не променя мащаба на границите на собственост върху имот на определено лице. Да се приеме обратното означава, че чрез приемане на регулационен план се учредява право на собственост върху даден обект, което е недопустимо, без да бъде спазена специалната процедура, установена в чл. 95 от З. (отм.) с издаването на индивидуален административен акт – заповед за отчуждаване, респективно провеждане на процедура по чл. 205 и сл. от ЗУТ след влизането му в сила от 31.03.2001 г. От изложеното следва, че когато има несъответствие между границите на един имот според неговото право на собственост и тези, които фигурират в КККР, заинтересованото лице може да предяви иск съгласно чл. 52, ал. 1, т. 2 от ЗКИР. Приоритет съдът следва да даде на официалните удостоверителни документи, които доказват правото на собственост, тъй като те пораждат, установяват, променят или прекратяват права, задължения или правоотношения.

Тъй като обаче, съгласно заключението на вещото лице, кв. 45, в който попадат процесните имоти, е изключен от Заповед № РД-09-50-66/10.02.1999 г. на Главния архитект, потвърдена с решение № 85, по протокол № 56 от 06.08.2003 г. на СОС, то за него е действаща предишната заповед № РД-50-519/23.06.1995 г. на Главния архитект на С.. Без съмнение настоящата инстанция установи обстоятелството, че съгласно тази заповед, част от имота е отреден за улица с действащ регулационен план. Въпреки това обаче по делото не се доказва да е приложена уличната регулация. В § 22, ал. 1, т. 1 от ПР на ЗУТ се определя кога ПУП се счита за приложен по отношение на регулацията. С неотпаднала тълкувателна стойност остава ТР № 3 на 1993г. на ОСГК на ВС, в което се казва, че приложен регулационен план се свързва с различни изходни предпоставки...в зависимост от различията в основанията за изменение на влезлия в сила регулационен план. 3. предвижда опростена алтернатива за отпадане обратното действие на отмяната на предходната регулация, от която по принцип като законосъобразна ще се изходи при изработване на новия регулационен план, или ако към датата на откриване на производството по изменение на дворищната регулация, придадените имоти са били заети по законоустановения ред (чрез доброволно отстъпване по реда на чл. 111 от З. или чрез въвод във владение след снабдяване с титул за изпълнение - нотариален акт за собственост по регулация на новия собственик след погасяване вземането за обезщетение на правоимащия бивш собственик по давност съгласно чл. 134, ал. 3 от З.) или чрез заплащане на паричното обезщетение за придаваемите се части“.

Според § 22, ал. 1, т. 1 от ПР на ЗУТ, подробният устройствен план се счита за приложен по отношение на регулацията: с влизането в сила на административния акт за одобряване на подробен устройствен план по чл. 16; със сключването на окончателни договори за прехвърляне право на собственост, когато такива се предвиждат; с изплащането на обезщетенията по отчуждителните производства. От представените доказателства по делото, както и от заключението на вещото лице, изложено в СТЕ, представена пред съда, се установи, че засегнатата с плана част на имота не е била прехвърляна в полза на общината, отчуждителни процедури не са провеждани съгласно направени справки в район „В.“ и обезщетение не е било изплащано по приключило отчуждително производство. От горното се прави извод, че ПУП остава неприложен по отношение на регулацията поради недовършен фактически състав. Това е и причината поради която в представената извадка от КК на

недвижимите имоти от 13.02.2019 г. липсват данни за документи за собственост по отношение на ПИ 68134.1933.2051 и 68134.1933.2114 в лицето на СО, район „В.“. От СТЕ се установяват и други обстоятелства в противовес на твърдяното от жалбоподателя по отношение на регулационната линия, а именно, че ПИ 68134.1933.1447 е ограден с масивна ограда с три страни, като тази от югоизток – [улица]не съвпада с регулационната линия, а от североизток – [улица]ПИ 68134.1933.1447 няма материализирана ограда. От представените доказателства не беше установено наличието и на строителни книжа за изградените настилки и инфраструктура по [улица]и [улица].

Предвид изложеното, настоящия съдебен състав намира, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена. Не е налице спор за материално право между жалбоподателя в лицето на кмета на СО-район В. и заявителите на одобреното изменение в КК. Поради това жалбата е неоснователна и следва да се остави без уважение.

По разноските:

С оглед изхода на делото, на жалбоподателя не се дължат разноски, а и същият не доказва да е направил такива.

Ответникът не претендира присъждане на разноски.

Заинтересованите страни, всички представлявани от адв. В., са направили искане за присъждане на разноски по представен списък по чл. 80 ГПК. Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК, страната за която административният акт е благоприятен има право на разноски, които следва да се заплатят от жалбоподателя. Предвид на това, на заинтересованите лица следва да се присъдят разноски в размер на 800 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, 59 състав на Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от кмета на СО-район В. жалба срещу Заповед № 18-607/15.01.2019 г. на началника на СГКК-С., с която е одобрено изменение на КККР за територията на [населено място], засягащо имоти с идентификатори 68134.1933.2051, 68134.1933.1447, 68134.1933.1447.1, 68134.1933.1447.2 и 68134.1933.2114, изразяващо се в нанасяне на промяна в границите на съществуващи обекти, нанасяне на нови обекти и заличаване на съществуващи обекти.

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ на Л. М. М., с ЕГН [ЕГН], Б. В. М., с ЕГН [ЕГН], В. Л. М., с ЕГН [ЕГН], С. К. Ц., с ЕГН [ЕГН], Ч. С. Ц. с ЕГН[ЕИК] и А. С. Ц., с ЕГН [ЕГН], сумата от 800,00 лв., представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

